

Nr. 3/4 – 2020

Menighetsblad for
Vevelstad
Velfjord/Tosen
Brønnøy sogn

Trekløvern

Foto: Anne-Elise Krokvik

*La våre henders nakne tre få blomst og blader.
La våre liv få bære frukt til legedom for andres sår!*

Redaktøren har ordet...

Koronaen setter spor

Året 2020 ser ut til å bli et spesielt år. Koronapandemien preger det meste. Også "Treklovern" blir berørt. Det er ingen dramatik, men redaksjonen har valgt å slå sammen de to høstnumrene til ett. Konfirmasjon i månedskiftet august-september var en årsak. For å få med bilder av konfirmantene, måtte vi uansett vente litt. Så nå blir det høst- og adventsblad i ett.

Ellers registrerer vi at den kirkelige aktiviteten går nesten som normalt. Smittevernreglene er såpass romslige at menighe-

tene kan feire gudstjenester og forrette både begravelser, dåp og vielser. Mange savner kirkekaffene. Den sosiale biten knyttet til gudstjenesten er viktig. Forhåpentligvis kan det snart åpnes for dette igjen. De fleste av oss har nok blitt mer bevisste på hvor viktig det er å ha et fellesskap med andre. Isolasjon er noe av det verste et menneske kan utsettes for. Derfor er ikke det største offeret at vi må droppe utenlandsreisene våre, eller "feste" mindre. Det er de som bor på institusjoner og mister mye av kontakten med sine kjære, som betaler

den høyeste prisen. Kirka tilbyr ikke bare fellesskap, men prøver også å hjelpe oss til å holde fokus på det viktigste. Prioritere, som det heter. I dette nummeret av "Treklovern" viser vi årets konfirmanter. Vevelstad har valgt å vente med konfirmasjonen ett år. Derfor er de ikke med. Så har vi også med et brev fra en som var konfirmert i 1942, skrevet femti år senere. Det gir oss et spennende gløtt inn i en tid som de færreste av oss har opplevd.

E.B.

Theodora og Kristofora:

Med engleblikk...

Theodora: Hvorfor står du der og smiler så rart?

Kristofora: Smiler jeg? Jeg bare tenkte på de nye liturgiske bevegelsene som prestene har begynt med.

Th.: Det har ikke jeg lagt merke til. Men det er jo så mye nytt i det siste.

Kr.: Har du ikke lagt merke til den vesle flasken på alteret. Før var det de litt høykirkelige som bøyde seg og bukket når de kom for alteret. Nå trykker de på flasken og gnir hendene sine.

Th.: Ja, det har blitt en slags liturgisk bevegelse, det også. Men det er kanskje nødvendig for å forhindre koronasmitte.

Kr.: Jeg håper bare at de ikke er så opptatt av smitte at de glemmer at de skal skape litt himmel for menigheten. Det er det vi skal hjelpe til med, vet du.

Th.: Det er sant. Og jeg vifter alt jeg kan med vingene. Akkurat som før. Kanskje er menneskene litt mer åpne for Den Hellige Ånd nå når de ikke har så god kontroll på alt.

Kr.: Jeg la i alle fall merke til den vesle gutten som ble døpt nettopp. Han oppførte seg akkurat slik dåpsbarna oppførte seg før koronaen kom. Det var litt godt å se.

E.B.

Endringer kommer sjelden alene!

Så er det endringer på gang igjen. Endringer, reformer, nyheter – det er nesten en uuttømmelig strøm av nye ting og saker og reformer vi blir tvunget til å ta standpunkt til. Og så nytter det heller ikke å si at vi vil ikke ha noe nytt, at vi er fornøyd med det vi har, at vi er slitne av reformer og så videre. Reformene og nyhetene kommer likevel. Så da er det vel best i hvert fall å finne ut hva er det som skal skje nå da.

Justering av gudstjenesteliturgi

I løpet av vinteren skal alle menighetene i Den norske kirke gå gjennom gudstjenesteliturgi de har og justere den. Det er viktig å understreke at det er en justering og ikke en total revisjon slik det var sist. I hovedsak er det slik at antall valgmuligheter man hadde ved den store gjennomgangen for noen år siden er blitt kraftig redusert. Menighetsrådene har allerede gjort det grunnleggende arbeidet. Det gjorde de i 2012-2013. For de fleste menighetene er det små endringer som må gjøres.

Et av målene med justeringene er at det skal bli lettere å gjenkjenne liturgien når man deltar i gudstjenester i andre sokn enn der man bor til vanlig.

Ny kirkeordning

Det er nå en stund siden Den norske kirke var en statskirke. Endringen som skjedde da Den norske kirke ikke lenger var en statskirke fikk ikke store konsekvenser for

det vanlige kirkemedlemmet. Den lokale kirke fortsatte som før – og godt var det. Som mange vet så er det to arbeidsgiverlinjer i kirken. Biskop, prost, prest og ansatte ved bispedømmekontor og Kirkeråd har felles arbeidsgiver. De er ansatt i rettssubjektet Den norske kirke. Det er biskop og prost som ivaretar arbeidsgiveransvaret i denne «linjen»

Kirkeverge, kirketjener, kirkemusiker, diakon, kateket osv. har en annen arbeidsgiver. Deres arbeidsgiver er noe som kalles kirkelig fellesråd. Det er et kirkelig fellesråd i alle kommuner. Det er kirkevergen som ivaretar arbeidsgiveransvaret i denne «linjen».

Kirkemøtet som er vår kirkes øverste organ har bestemt at disse to arbeidsgiverlinjene skal bli til en linje. I løpet av neste år skal menighetsråd og mange andre instanser uttale seg om hvordan de ønsker at det skal bli. Dette er en stor endring og krever ganske mye å sette seg inn i.

Målet med det hele er forenkling og å legge forholdene til rette for at kirken skal bruke mest mulig av sine ressurser på ulike aktiviteter for barn, unge, voksne, gudstjenester, kirkemusikk, diakoni etc. og ikke så mye ressurser på administrasjon. Menighetsrådene har en viktig rolle i begge disse endringene som kommer.

Det er som sagt mye nytt, men det kan bli godt likevel.

Andaket

Bygg solid!

Jeg har et godt sovehjerte, og det er sjelden jeg ligger våken om nettene. Men da jeg skulle sette opp hytte, skjedde det noe. Han som gjorde grunnarbeidene, måtte sette opp en rekke betongpilarer som hytta skulle bygges på. Tomta er nemlig meget ulendt. Dette så greit ut, inntil jeg kom for å se etter da tak, reisverk og kledning var ferdig. Under hytta oppdaget jeg at flere av pilarene ikke lenger var i kontakt med hytta. Pilarene hadde sunket. De var bare lagt på gress og jord. Byggningsansvarlig hadde ikke tatt seg bryet med å sørge for at de ble murt opp på fjell. Før en byggningskontrollør underkjente de fleste pilarene, og alt måtte rettes opp, sov jeg heller dårlig!

Det er sjelden så kort vei fra Jesu verden til vår, som bibelteksten i Matteus evangeliet viser oss. Det handler om å bygge hus. Og det handler om å bygge skikkelig. De siste årenes herjinger fra orkaner, har vist det med all tydelighet. Det er de fattige, som ikke har råd og anledning til å bygge solid, som lider mest.

En har sagt:

Å kjøpe «katta i sekken», når vi kjøper bil, truer vårt humør.

Å kjøpe «katta i sekken» når vi kjøper hus, truer hele vår økonomi.

Å ha sviktende grunn under livet, truer all vår fremtid.

Da begynner vi å nærme oss det Jesus ønsker å si oss. Å være menneske, er å bygge et liv. Og ofte får livsgrunnlaget vårt mindre oppmerksomhet enn bilen og huset. Å få valuta for pengene, er ofte blitt viktigere enn å få et verdigrunnlag i livet som holder.

Husbyggerne i Jesu fortelling, hadde det meste felles: materialer og værforhold. Det var grunnen de bygde på, som gjorde forskjellen.

Hverdagens mas og jag, kan ta seg ganske lik ut for de fleste av oss. Og alle møter vi livsstormer til tider, i form av kriser, sykdom, sorg og smerte.

Da holder det ikke med aldri så gode ansettelseskontrakter, pensjonsordninger eller forsikringer.

Å bygge livet sitt på fjellgrunn, er å bygge livet sitt på to forhold som bibelen tar for gitt: 1. Gud er til!

2. Det Jesus gjorde holder for alle!

Det er steingrunn! Jeg heter Petter. Dere vet at Jesus hadde en disippel med samme navn, Peter.

Han hette egentlig Simon, men Jesus kalte han Peter, klippen, fordi han en gang bekjente at Jesus var Frelseren. Det er det det står og faller på! Da bygger vi på et fundament som holder!!

Les Matt 7, 24 – 28

Petter Terkelsen, vikarprest

Bispedømmerådet har tilsatt Kristoffer Lønning Tørressen som ny prost i Sør-Helgeland prosti. Han har takket ja og vil tiltre i løpet av november. Treklovern har stilt han noen spørsmål slik at vi kan bli litt kjent med han.

Jeg er født og oppvokst i Mandal og bodde der frem til jeg flyttet hjemmefra for å studere. Hoveddelen av studietiden bodde jeg i Oslo og tok presteutdannelsen min ved Menighets fakultetet. Etter endt pre-stestudie ble jeg kalt inn til førstegangstjeneste som vernepliktig befal og feltprest. Der tok jeg et kortfattet offiserskurs og begynte som feltprest i Luftvern bataljonen i Bodø. Jeg ble ordinert i Mandal Kirke i november 2013 til tjeneste som feltprest. Jeg er for øvrig også døpt og konfirmert i samme kirke. Etter endt førstegangstjeneste vikarierte jeg som feltprest i Forsvarets sanitet ved Sessvollmoen militærleir rett ved Gardermoen flyplass. Så ble jeg ansatt som sjømannsprest for studenter og ambulerende sjømannsprest i Australia og jeg flyttet ned til Sydney, Australia i slutten av juli 2015. Der ble jeg i fire år, før jeg da relokaliserte til Rotterdam, Nederland der jeg nå har arbeidet som sjømannsprest og daglig leder.

Mye av ungdomstiden tilbragte jeg på bedehuset i Mandal som var tilknyttet Normisjon. Her var i en gjeng ungdommer som fikk vokse i troen vår og vi fikk utvikle oss som ungdomsledere. Vi fikk tidlig en del ansvar og for min del var det å holde andakter som ble viktig. Her fikk jeg jobbe med min egen tro i møte med temaer og bibeltekster, samtidig som jeg måtte jobbe pedagogisk og med formidlingsemnene mine. Ungdomstiden på bedehuset var viktig for meg og det var nok med å bidra til at jeg til slutt endte opp som prest. Jeg var nok allikevel

Ny prost tilsatt

en av de som begynte på Menighetsfakultetet, MF, uten noen planer om å bli prest. Først fullførte jeg et årsstudium i tverrkulturell kommunikasjon. Året tok jeg KRL grunnfag, og det var nok ikke før jeg nærmet meg en bachelorgrad i teologi at jeg meldte overgang til profesjonsstudiet. For meg var studietiden og teologistudiet en viktig prosess der hele veien jobbet med min egen identitet og da spesielt med min presteidentitet. Og det var vel ikke før helt i slutten av studiet, under stiftspraksisen min i Kragerø, at jeg var relativ sikker på at prest kan jeg bli.

Hva er viktig for deg med å være prest?

Det viktigste for meg som prest er å være nær mennesker. Og de store høydepunktene i min preste-tjeneste har vært alle de gangene jeg har fått være en medvandrer i glede og sorg. I hele min karriere som prest så har jeg vært privilegert å få være mye oppsøkende. Det oppsøkende arbeidet er noe som gir meg mye, og som utfordrer meg. Når man er oppsøkende tvinger man seg utenfor

sin vante sfære og man må dra ut av sin egen komfortsone. Når man er oppsøkende så er man på bortebane og man begir seg derfor inn på noens hjemmehane. Prestetjenesten er full av slike møter, der vi beveger oss utenfor det som er kjent og trygt for oss og møter mennesker der de er. Det er noe sårbart over det, men også et fantastisk privilegium. Kirken og da ofte oss prester blir invitert inn til mennesker som ikke kjenner oss, vi blir invitert fordi vi representerer kirken og blir en bærer og formidler av en lang og stolt tradisjon. Vi får mulighet til å gå et stykke vei sammen med mennesker i alle slags livssituasjoner.

Så for meg er det viktigste med å være prest å være imøtekommende og nær til menigheten.

Hva slags forventninger har du til å bo og arbeide på Sør-Helgeland?

Jeg har store forventninger til Sør-Helgeland, og gleder meg til å flytte opp til Brønnøysund. I sommer var jeg en tur i Brønnøysund og ble imponert over hvor vakkert det var. Jeg tok meg en sykkeltur ut til Torghatten, og fikk meg en flott gåtur opp og gjennom hullet. For en utsikt og for en natur. Etter mange år i utlandet og i storbyer, så ser jeg frem til å bo i Norge og til å flytte til en mindre by. Så har jeg store forventninger til jobben. Prost er drømmejobben for meg som ønsker å dra nytte av mine erfaringer som leder og videreutvikle lederegenskapene. Når man da kan kombinere en slik lederstilling med menighetspreste-tjeneste, så er det helt perfekt. Så nå gleder jeg meg til å flytte oppover, og ser frem til å bli kjent med nye kolleger og menighetene i prostiet.

Organist med grenseerfaringer

Liv Anne Grubbmo vokste opp ved Tunsjøen i Lierne, bare hundre meter fra grensa til Sverige. For å komme til kommunesenteret, måtte de faktisk kjøre gjennom Sverige. Så det å veksle mellom Vevelstad og Velfjord i den nye organistjobben, det er bare småteri. Hun forteller at den vegstubben på svensk side som de måtte bruke, hadde høyrekjøring mens resten av Sverige hadde venstrekjøring.

Trekløvern spør Liv Anne om når hun begynte å interessere seg for musikk.

– Musikken har alltid vært viktig. Jeg var vel bare rundt 5-6 år da jeg lærte meg å spille på et el-orgel som søstera mi hadde fått av besteforeldrene våre. Jeg hadde tidlig en drøm om å spille og synge. Når venninna mi kom på besøk, opptrådte vi. Vi brukte hoptetauet som mikrofon. Både sanggleden og frimodigheten var stor. “Barnatro” av Lapplisa sto forresten på reportoare.

– For å lære mer måtte du vel forlate den vesle bygda ved svenskegrensa?

– Ja. Jeg tok musikklinja på Innerøya Videregående. Men jeg måtte jo ha en “ordentlig” jobb. Så da ble det førskolelærerutdanning på Levanger. Men gjennom jobben brukte jeg musikken, og på Grong fikk jeg jobb

i musikkskolen. Der var jeg til 2016.

– Hva var det som førte deg til Brønnøy?

– Jeg fikk smaken på Nord-Norge og kysten da jeg hadde et vikariat i Flakstad i Lofoten. Og derfra kom jeg hit. Også til et vikariat. Men nå fikk jeg sjansen til fast stilling som organist i Vevelstad og Velfjord med tilsammen 60% stilling.

– Hvordan opplever du det å arbeide i kirka?

– Mor mi var kirketjener, og jeg var ofte med henne i kirka som barn. Jeg var også med på sommerleirer der vi lå i sovepose på klasseromsgolvet. Så kirka er et positivt sted for meg. Men det er en litt ensom jobb. Jeg sitter mye alene og øver. Slik må det jo også være.

– Er det andre utfordringer som er ny for deg?

– Jeg må jobbe med forskjellige prest-er, og alle gjør ting på sin måte. Også liturgien kan variere noe. Men det går egentlig bra, syns jeg.

– Hva slags musikk liker du best å lytte til?

– Jeg har en ganske bred musikksmak. Men jeg liker aller best å være på

konserter der jeg opplever musikken “live”. Det å se musikerne og eventuelt dirigenten, det er topp.

– Har du noen spesielle musikkopplevelser fra Sør-Helgeland som du vil nevne?

– Jeg har spilt en del som frivillig med “De makalause”. Det er helt fantastisk. Etter en opptreden med dem er jeg kanskje litt sliten, men samtidig fylt av energi og glede. Akkurat det kan ikke måle seg med noe annet.

Påminnelse

Kirkevergen minner om gravstøtter som ligger nede eller har fått et lite skilt med å kontakte kirkekontoret, må ordnes opp i snarest. Gravstøttene er ofte lagt ned på grunn av sikkerhetsmessige hensyn slik at ingen skader seg ved at gravstøtten faller ned over besøkende. Det er fastsatt i lov at gravstøtten skal være forskriftsmessig festet til sokkel slik at den ikke faller ned. Loven gjelder for alle gravstøtter, nye som gamle. Er du ansvarlig for et gravsted og er usikker på om gravstøtten er forskriftsmessig festet; ta kontakt med kirkekontoret, tlf. 75 00 95 50. Gravstøtter som ikke er kommet i orden vil bli tatt bort.

Diakoni - og "Livets Rett"

Den norske kirkes «Plan for diakoni» er revidert i 2020. Her videreføres visjonen for Den norske kirkes diakonale tjeneste: «Guds kjærlighet til alle mennesker og alt det skapte, virkeliggjort gjennom liv og tjeneste». Kirken er diakonal i sitt vesen, og diakoni skal være en integrert del av kirkens identitet og oppdrag i verden. Dette er helt avgjørende for at Den norske kirke skal kunne virkeliggjøre sin visjon «Mer himmel på jord».

Diakonens teologiske forankring er den kristne troen på Den treenige Gud. Gud skapte og skaper, frelser og fornyer mennesket og hele skaperverket. Mennesket er skapt i Guds bilde til å være medmenneske. Alle mennesker er overgitt til hverandre, og er avhengige av hverandre og av jorden. Ingen lever av seg selv eller for seg selv. I kraft av skapelsen er alle menneskers oppdrag å forvalte skaperverket og leve i nestekjærlighet med hverandre (utdrag fra revidert plan for diakoni for Den norske kirke. Se

Anastasia danser på en forestilling tidligere i år.

<https://kirken.no/nb-NO/om-kirken/diakoni-og-samfunnsansvar/diakoni/>. Vi har i Treklovern tidligere presentert mer konkret ulike sider ved det diakonale oppdraget: nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kamp for rettferdighet. Nå vil vi også løfte lokalt dia-

konalt engasjement gjennom arbeidet. Tanita og Dennis Thomassen har tatt initiativ til for funksjonshemmede barn og unge i Moldova, Ukraina og Romania. De utfordrer også flere til å være med på laget. Kanskje kan det være deg?

Gry Netland-Ebbesen, diakon

Sammen kan vi gjøre en stor forskjell

Jeg er styreleder i en organisasjon som heter Livets Rett. Vi jobber med bistandsarbeid for funksjonshemmede i Moldova. Et av målene våre er å gi funksjonshemmede barn i Moldova økt livskvalitet gjennom gode opplevelser, aktiviteter og utdeling av hus/hygieneartikler.

Hvert år samler vi inn penger i Norge til et julegaveprosjekt med det formål å dele ut mat og gaver til funksjonshemmede barn som bor på den moldovske landsbygda. Disse barna får sjelden besøk, derfor vil Livets Rett bidra med en positiv opplevelse for dem i forbindelse med høytiden. Vi er heldige som har en moldovsk organisasjon å samarbeide med, nå som det ikke er mulig for oss å reise dit grunnet smittevernhensyn.

For å få til et godt arbeid her i Norge, trenger vi litt hjelp med layout og redigering på sosiale medier, frivillige som kan hjelpe til når vi har lokale arrangement, musikere og andre som kan stille opp på konserter og annet.

Det er veldig lite som skal til for å gjøre en forskjell. Siden både jeg og nestleder i Livets Rett er helt blinde, er denne delen av jobben litt utfordrende å få til. Vi har noen assistenter og andre som kan bidra innimellom, men vi hadde blitt veldig glade for å få med oss flere frivillige. Hvis du vil være med, kan du bidra med akkurat det du har lyst til. Det medfører ingen plikter å være med som frivillig. Vi gleder oss til å jobbe videre med prosjektarbeidet, og håper vi kan inspirere flere til dugnadsarbeid for en god sak.

Tanita Thomassen

Besøk i julegaveprosjektet

Er dette noe for deg?

Ta kontakt med oss på telefon eller e-post!

Tanita Thomassen, mobil: 99491556.

E-post kan sendes til post@livetsrett.no

For å lese mer om oss; - her er linken til vår facebook-side :

www.livetsrett.no Livets Rett ønsker alle en fortsatt fin høst!

- SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE -

Brønnøyspeiderne høster

I sommer skulle hele gjengen ha vært på leir til Valnesfjord ved Bodø, noe som vi hadde gledet oss til i et helt år. Leiren ble utsatt til neste sommer så da håper vi at vaksine med mere gjør at vi kan ha en vanlig leir uten å tenke corona hele tiden.

Men ved skolestart lå alt til rette for oppstart av speiderarbeidet igjen. Vi har retningslinjer fra forbundet og fra kommunen. For å gjøre det enklest mulig har vi satset på å være aller mest ute og på å ikke være sammen mere enn en enhet av gangen.

De Makalause:

Vi starter med å fortelle litt om den største gruppa, de Makalause.

Det første møtet deres ble brukt til å bli litt kjent med vår nye park og bru mitt i byen og med å lære litt orientering.

Det andre møtet dro vi til Mo gård og hadde grilling med mere. Begge gangene var det ikke noe fint vær, men heller ikke helt håpløst så da har det gått an å være ute i hvertfall så lenge vi var i aktivitet.

Nå i helga hadde vi planlagt en super tur med storbuss til Mosjøen, bading i bassenget der (som har maks tall på 50 totalt inne i hele anlegget, vi var 26 som skulle være med så det ble ikke plass til mange andre, deretter hamburger på Biltema og så overnatting på speidergården i Velfjord, med grilling, tur og tilslutt medvirkning på Gudstjeneste i Velfjord. Vi gledet oss alle sammen inntil torsdagen før helga. Da kom det telefon fra Mosjøen, det store flotte varme bassenget som de fleste skulle nyte å være i, var gått i stykker, vi var fortsatt velkommen, men ?.

Svaret vårt var lett, vi kommer ikke for de aller fleste av Makalause gjengen ville først og fremst være i det bassenget. Så da ble hele helgeturen redusert til at vi deltok på gudstjenesten i Velfjord.

Roverne på Ramtind.

Roverne:

Rovergjengen som er eldste gruppa etter de Makalause møtes nå hver torsdag. De er en gjeng på 9-10 stykker som stort sett styrer seg selv. De fleste går på videregående skole. Et av medlemmene er Imesh fra Sri Lanka som kommer fra vennskaps gruppa vår Moratuwa i Sri Lanka. Roverne har fast ca en helg i måneden hvor de er på speidergården på Opsjøen og

produserer ved. Da kombineres det koselig som en sosial helg sammen er, med det nyttige, det produseres ved til inntekt til speiderarbeidet vårt.

Vandrerne :

Speidere som går fra 5 klasse og opp til og med 9 klasse kalles vandrere, de er hovedstammen i speider arbeidet. I år har vi hatt en god start og gjengen er nå på ca 25 speidere. Vi har

- SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE -

n 2020, Coronahøsten

Vandrerne på Hallaraunfjellet.

vært på fjelltur på Hallaraune fjellet og har hatt overnattingstur i Velfjord. Den turen skulle være hengeskøyetur, men det ville slett ikke vært. Ei helg med stort sett bare regn gjorde at det ble telt overnatting og overnatting på soveloftet på låven på speidergården. Pga corona regler måtte overnattingen spres godt. Men på tross av dårlig vær hadde de stort sett bare uteaktiviteter, en flott gjeng som taklet utfordringene stort sett veldig bra.

Stifinnere:

Det er speidere som går i 3 og 4 klasse. Denne gruppa er den aldersgruppa som foreløpig har færrest deltagere og hvor vi veldig gjerne håper på nye medlemmer. De har et spennende program, hvor de lærer masse, samtidig som det blir tid til friluft i naturen og natur opplevelser. Vi speidere ønsker å være et aktivitets

tilbud til barn og unge hvor alle kan lykkes og få gode opplevelser samtidig som vi prøver å hjelpe ungene til å vokse og bli tryggere på seg selv og ha en personlig utvikling.

Oppdagerne:

Det er de yngste speiderne våre da vi på nåværende tidspunkt ikke har familiespeiding. Oppdagerne går i 1 og 2 klasse og er en flott gjeng på ca 10-12 stykker. De har som alle vi andre stort sett møtene ute nå i høst. Både stifinnere og oppdagerne har Allan Lande som ansvarlig leder.

Vi følger hele tiden med på vår lokale corona situasjon og vil hele tiden drive arbeidet forsvarlig i forhold til den.

Vi har fortsatt plass til nye speidere og vi ønsker oss også flere voksne som kan tenke seg å hjelpe til med ar-

Modige Vandrerne som bader i kaldt vann.

beidet vårt. Neste halvår vil vi holde kurs for ungdom og voksne som ønsker å hjelpe til og som har behov for å vite mere om hvem vi er og hva vi driver med.

Forts. neste side

- SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE -

De Makalause på Mo Gård.

Vandrerne fisker i Langfjord

De Makalause i kirken

Utvidet gravfelt

Det er ikke mange gravplasser igjen på kirkegården i Brønnøy. Den er derfor utvidet med et nytt gravfelt mot sør. Det nye feltet vil gi plass til nesten 200 kistegravplasser. Siste finpussen ble gjort nå i sommer med nytt gjerde og området ble beplantet med ny hekk. Beplantningen ble gjort av eget personell, godt hjulpet av parkavdelingen sitt personell. Det er også satt ned ny drenering og avløpskummer slik at overflatevann på vinteren dreneres bort. Det er også laget nye stier inne på kirkegården og satt opp nye stolpelys. Det ble veldig bra.

Slekters gang i Brønnøy

DØPTE

19.04.2020	Johan Mikalsen	08.06.2020	Klara Marie Martinsen
31.05.2020	Jesper Moe Bønå	19.06.2020	Elly Pauline Larsen
07.06.2020	Maja Helen Pedersen	29.06.2020	Robert Lande
14.06.2020	Aron Arnes Einvoll	03.07.2020	Emmy Anette Hvammen
14.06.2020	Trym Yongkee Tveråli	04.07.2020	Alfred Strømmen
21.06.2020	Liam Moe Alstad	13.07.2020	Liv Anette Paulsen
21.06.2020	Matheo Emilian Kjørsvik	18.07.2020	Anne Lise Hauan
05.07.2020	Dennis Åsvik Jørgensen	31.07.2020	Else Lillian Toresen Maasø
05.07.2020	Aksel André Bærøy Johnsen	12.08.2020	Solbjørg Ingeborg Hartvigsen
12.07.2020	Matteo Johan Moe-Kawuma	15.08.2020	Kåre Antonius Åsberg
19.07.2020	Evelina Helene Lyngøy Bekkevold	22.08.2020	Jan Ketil Horn
19.07.2020	Henry Johan Hårsvær Ramfjord	26.08.2020	Edvard Lilleheil
26.07.2020	Aksel Lien Richardsen	08.09.2020	Mimmi Johanne Nygård
26.07.2020	Ariel Bakken Vedal	16.09.2020	Sigrun Elisa Iversen
26.07.2020	Eline Sofie Iversen Bjørgan	17.09.2020	Barbro Erickson
02.08.2020	Sanna Nygård	18.09.2020	Audhild Knoph
09.08.2020	Jonathan Krisander Torgersen	21.09.2020	John Ivar Horn
09.08.2020	Kornelius Nikolai Holm-Stegli	25.09.2020	Bjørn Volnes
16.08.2020	Elias Hovind	28.09.2020	Aud Kristine Lading
16.08.2020	Daniel Gjelle Swiercz	29.09.2020	Brynhild Skipsfjord
16.08.2020	Peder Andreas Wangsbro	30.09.2020	Tordis Helene Storøy
13.09.2020	Hedwig Iren Tronhus Benjaminsen	03.10.2020	Anne Karin Aarstrand
04.10.2020	Hege Skillevik	08.10.2020	Harald Gotaas
11.10.2020	Silas Flatmo Horn	11.10.2020	Oddlaug Holmstrand
11.10.2020	Emma Levang Tyssealand		
08.11.2020	Viking Elias Vågen Jacobsen		
08.11.2020	Ella Engelsø Heide		

DØDE

25.05.2020 Herman Holm
01.06.2020 Liv Frantzen

VIGDE

25.07.2020 Trine Bentzen og Stig Jensen
01.08.2020 Maria Valan og Kenneth Volden
10.10.2020 Line Halsen og Rye Vemund

Konfirmanter fra BBU

Foto: JanePane Photo

Bakerste rekke fra venstre:

Sondre Émil Utvik, Leo Christensen Bærøy, Abel Hollup Strøm, Sander Strøm Løvdahl, Aksel Gjertin Lauvset Rafaelsen, Ole-Morten Pedersen, Espen Elstad Halsen, Odd-Erling Reppen Olsen, Kristian Dankler Aakervik, Theodor Bastesen Brennvik, Torbjørn Elvegård Johansen.

Midterste rekke fra venstre:

Jona Pradeep Lekang, Rebecka Neuberg Rødli, Julie Serianne Fredrikke Bjørgan, Marcia Kristine Olsen, Marie Lovise Alsaker, Anja Ihlo Martinsen, Tuva Nybakken, Ragnhild Hemmingsen, Nora Helmersen Engen, Vilde Kristin Olaisen, Vegar Tørstad Myhre.

Fremste rekke fra venstre:

Marie Trælvik, Sanna Ødegaard, Sofie Brandmo Bromseth, Angeline Kristiansen Monsen, Gunnar Masvie, Gry Netland-Ebbesen, Viktoria Sade Saltnes Karlsen, Nora-Kristine Johansen Olsen, Emilia Larsson Fjellidal, Elisabeth Sund.

Konfirmanter fra Salhus

Foto: JanePane Photo

Bakerste rekke, fra venstre;

Preben Alexander Olsen, Isaak Johan Aspaas, Nikolai Johan Holmøy, Thage Sevaldsen Markussen, Tobias Mathisen, Torstein Andre Larsen, Torstein Andre Klausmark, Casper Jakobsen Sørfjell, Torben Halvard Flatmo, Noah Johann Nydahl Aakerøy, Mathias Nordbakken Pedersen.

Midterste rekke, fra venstre;

Maria Helena Arnerlöv Olaussen, Helene Emilie Mikalsen Hansen, Mathea Henriksen, Leo Alexander Olsen, Roy-Cato Øverås Amundsen, Maria Kristine Dypaune Kristiansen, Mia Caroline Solberg-Saltnes, Kim Eirik Utvik Jørgensen, Magnus-Elias Solvold, Anah Therese Moe Gjersvik, Helene Emilie Mikalsen Hansen.

Fremste rekke, fra venstre;

Thea Aleksandra Ødegaard, Veslemøy Olsen Karlsen, Ida Birgitta Andersson, Cecilie Enge Hammer, Gunnar Massvie, Gry Netland-Ebbesen, Elinda Holm, Eva Charlotte Bang, Ronja Jacoba Pettersen, Victoria Bendiksen-Flatmo.

Konfirmanter fra Velfjord

Bakerste rekke, fra venstre;
Marius Boldermo Danielsen, Patrick Naser Mahammed Ali Aden.

Midterste rekke, fra venstre;
Albert Engum, Jonas Fjeldalselv Akselberg, Nicola Sochaka, Casper Langfjord, Magnus Sørhegge Carlsson.

Fremste rekke, fra venstre;
Tora Linnea Smalås, Even Borch, Rosey Victoria Thomasli.

Foto: JanePane Photo

Konfirmantbrev

Aslaug Bremset, f. Moe, 1927-2018, ble konfirmert i Brønnøy kirke i 1942. Før femtiårs-markeringen i 1992 sendte hun et brev til soknepresten i Brønnøy. Vi har fått tillatelse av familien hennes til å trykke dette brevet i Trekløvern.

Oppløyg 13.6.1992

Sognepresten i Brønnøy, (eller den som har gudstjeneste 5/7-92).

Undertegnede er en av de 91 konfirmantene i Brønnøy 5. juli 1942.

Som sikkert alle de andre gjenlevende av oss, gleder jeg meg ubeskrivelig til å møte hjertevenner, fra en lykkelig ungdomstid.

Jeg kan tenke meg at dere prester som er i Brønnøy nå, kan ha interesse av å høre litt om hvordan prest – konfirmanter hadde det for 50 år siden. Vår kjære Husebye var vår prest. Han var en fantastisk nidkjær, varm og vekkende prest. Vi fikk med så mye god ballast og åndelig føde. Husebye mente at det var for risikabelt å samle alle 91 konfirmantene i Brønnøysund til konfirmantskole. Derfor delte han oss i 3 puljer i øyene for seg, sjølve «byen» for seg og vi fra Nordbygda, Mosheim, Sylteren, Skogmo, Kroknes og Trælnes skolekretser for seg. (Vi hadde skole på ungdomshuset på Skogmo. Husebye sykla daglig, likeså de fra Lund, Mosheim, Kroknes og Trælnes.)

Så hadde vi noen dager felles i Brønnøysund alle 91. Fredag 3. juli var det overhøring i kirken. Mandag nattverd-gudstjeneste. Sjølve dagen var det stappfull kirke og masse folk utenfor. Vi hadde nydelig vær og det ble en stor opplevelse for oss. Presten snakka varmt om livet her på jorden og i evigheten. Han tok særlig utgang i Salmenes bok 110: «Ditt folk møter

villig frem på din veldes dag. I hellig prydelse kommer din ungdom til deg som dugg ut av morgenrødens skjød.» Prekenen slutta med orda: «Var tro inntil døden, så vil jeg gi deg livsens krone.»

Jeg synes vi var ekstra heldige at 5. juli også i år faller på søndag. Det blir ekstra sterkt for oss. Vi var en grepet flokk i 1942, mange tok et personlig standpunkt for Kristus. Alle har vi nok sviattet mange ganger, men det har vært godt å vite at han Husebye pekte på for oss, er den samme trofaste. «Han kan ikke fornekte seg selv, om vi er troløse.»

Jeg er så spent på om noen av «våre» sanger blir med. Husebye lærte oss så mange sanger, men ingen melodier.

Han kunne ikke synge, stemmen hans «bar» ikke, var hes og svært lys. Men du verden hvor han kunne tale og tolke. Ja, han tegnet Kristus levende for oss! Noen av de sangene han var ekstra glad i var: «Om alle mine lemmer, var full av bare sang», «Ungdommens frelser», «Vår gud han er så fast en borg», «Hold fast hva du har», «Jeg så han som barn», «Jeg er sikker på livets hav».

Så ønsker jeg dere lykke til med forberedelsen til 5. juli. Gud signe dere og dyktiggjøre dere så dere kan formidle budskapet om Guds kjærlighet og omsorg og hans nåde til oss alle.

Med beste hilsen
fra Aslaug (Moe) Bremset.

Robotklippere

Teknologien som er i stor utvikling på alle felt har også kommet til kirkegårdene. Vevelstad kommune har som en av de første kommunene i Norge fått montert robotklippere på samtlige kirkegårder i kommunen. Robotklippere klipper hele arealet på kirkegårdene. Det er kun kantklipping rundt gravstøttene som må gjøres manuelt. For 2 år siden ble det montert robotklipper på Hesstun kirkegård. I fjor ble det montert tre robot klippere på hoved kirkegården på Vevelstad. Og i år fikk den siste kirkegården i kommunen, Visthus kirkegård montert robotklipper. Her ble det lagt ned 1,5 kilometer med begrensningskabel for å hindre robotklipperen til å klippe ned blomsterengen på plantefeltet foran gravsteinen. Mange har vært skeptisk til prosjektet. De har trodd at robot klipperen ikke kunne slå kirkegården pga alle gravstøttene. I tillegg har mange argumentert med at humlene/biene ikke fikk tilgang til blomster. Forsøket på Vevelstad kirkegård har bevist det motsatte.

Robotklipperen i sving på kirkegården.

Gressplenen ble fullt av kløverblomster (se bilde). Flere som besøkte kirkegården kalte den for den hvite kirkegård pga all blomstringen av hvite kløverblomster. Fantastisk hvor mye blomster det ble på kirkegården takket være teknologien ble tatt i bruk med robotklipper. Når blomstringen sto på var det enkelt å stoppe klipperne med appen ca. 14 dager uten at dette hadde noe særlig betydning på

høyden på gresset. Høyden reguleres også enkelt med appen som styrer robotklipperen. Ønskes det mere blomstring kan høyden justeres, og klipperne kan stoppes i perioder. De kan også justeres slik at den kun går på nattetid. Takk til Fredrik Kristiansen og ikke minst Alf Helge Kristiansen fra Parkavdeling i Brønnøy som ha bidratt med nyttig informasjon og delt nyttig kunnskap vedr. robotklipping.

Kirkegårdsutvidelse

Kirkegården i Vevelstad utvides. Det er planlagt et nytt gravfelt nedenfor kirken. Her var det grunt på fjell og området har blitt oppfylt med egnede masser og drenert i 2019. Området har nå seget ferdig og arealet ble avrettet og innsådd med ny plen i sommer. Det som gjenstår er muring av stein, beplantning, oppmerking og lys/strøm. Kirkegården forventes ferdigstilt høsten 2021.

Nytt gravfelt på Vevelstad.

Strengere tiltak i kirkene

Covid-19 har ført til strengere tiltak i kirkene. Det er krav til ekstra renhold og håndhygiene. Det er redusert med maks antall besøkende som kan oppholde seg i kirken samtidig, og innført navneregistrering i forbindelse med smitteoppsporing. Det er ikke bare covid-19 som fører til strengere tiltak i kirkene. Kirkene i kommunene er klassifisert som særskilte brannobjekter. Dette innebærer stren-

gere krav til bygningene i henholdt til rømningsveier og brannsikring. Også for de ansatte stilles det sterkere krav, at de har kontinuerlig opplæring i å håndtere brannsikkerheten i kirkene. De er opplært i brannbekjempelse og redningsinnsats. Dette innebærer en ekstra trygghet for oss alle som besøker kirkene. Kommunen følger opp brannsikkerheten med tilsyn. Det er veldig bra!

I Vevelstad kirke er det montert en utendørs brannslange som har et voldsomt vanntrykk. Ved testing av brannslangen sprutet den over taket på Vevelstad kirke. Her er Jack Haukland og Kjell Martinsen i aksjon under brannøvelse med testing av brannslangen.

Brannslange testes.

Utsettelse av årets konfirmasjon

Siden konfirmasjonene til årets konfirmanter måtte utsettes på grunn av korona, ønsket foreldrene i Vevelstad å utsette hele konfirmasjonen frem til neste år. Så da blir det konfirmasjon i Vevelstad kirke, for de som var årets kull, 15 mai 2021. Mens de som er kommende konfirmanter 2021, blir 1.pinsedag, slik tradisjonen har vært.

Bygdetunet dannet en perfekt ramme da lille Traian Loke Strand Tanase ble båret til dåpen av foreldrene Helga Julie Strand og Cristian Tanase. En stolt storebror var Konstantin Ingebrigt (3).

Sommerens olsokgudstjeneste

Søndag 26. juli ble den tradisjonelle olsokgudstjenesten holdt på Velfjord bygdemuseum på Strøm i Velfjord. Pensjonert sogneprest Signe Fyhn forrettet. Et femtital frammøtte kunne oppleve atmosfæren på bygdetunet i strålende sol. Som utendørs arrangement var det heller ikke store utfordringer med å overholde smittevernglene.

Geir Allan Reitan var organist, og prest Signe Fyhn ledet guds-tjenesten.

Olsokgudstjenesten samler vanligvis ekstra mange tilhørere, og årets utgave var ikke noe unntak i så måte. Mye av grunnen var nok dåpen til lille Traian Loke Strand Tanase fra Sæterlandet. Han er Helga Julie Strand og Cristian Tanases andre barn. Stolte besteforeldre er Anne-Lise og Svein Strand, som denne dagen kunne overvære dåpen til sitt 15. barnebarn med storfamilien til stede. Oldemor Birgit Skog på 94 år var også med. Presten holdt en fin tale, både ut fra dagens tekst og til dåpsbarnet med familie. Geir Allan Reitan sørget for stødig tonefølge til salmesangen og kirketjener Hanne Nielsen var omtenksom tilrettelegger på alle vis. Etter gudstjenesten ble det servert kirkekaffe fra museets nye lavvo ved Strengvatnet.

Godt og vel femti personer var møtt fram til olsokgudstjenesten ved Velfjord bygdemuseum.

Tekst: Johan Arnt Groven
Foto: Karin Trøan

For å opprettholde dagens Treklover trenger vi din hjelp. Vi håper du fortsatt vil støtte oss med Menighetsbladet.

*Takk for din gave!
Redaksjonen*

Kvittering				
Innbetalt til konto	Beløp	Betalerens kontonummer	Blankettnummer	
4516 15 66911			6167051353	
Betalinginformasjon		GIRO	Betalingsfrist	
Gave til felles menighetsblad for Brønnøy, Vevestad og Velfjord/Tosen		Underskrift ved girering		
Betalt av		Betalt til	Brønnøy kirkekontor Postboks 92 8901 Brønnøysund	
Belast konto		Kvittering tilbake		
Kundeidentifikasjon (KID)	Kroner	Ove	Til konto	Blankettnummer
H		< >	4516 15 66911	<6167051353>

EVENS HAGE i full sving

Evens hage har blitt en ny mulighet i Brønnøy menighet. En mulighet for barn og unge til å komme tett på skaperverket/ naturen. Hanne Nielsen og Vibeke Stensholm har jobbet iherdig under hele Corona våren for å finne fram den flotte hagen som Even Borch anla da han huserte i prostegården sammen med sin familie. Målet vårt har vært å skape en ny arena for å jobbe med barn og unge på kryss og på tvers inn i naturen. Vi tenker at barn i dag trenger å oppleve natur, knytte seg til natur og lære om hvordan vi kan ta vare på Guds fantastiske skaperverk. I bibelsk forstand handler det om å kunne bli en god forvalter og kjenne og erfare at vi er en del av alt det skapte, og at vi, som mennesker, har et større ansvar for å ta vare på dyr, planter, jord og alt som kryper og går og flyr i denne verden.

Ansvar og samhörighets følelse med natur kan ikke læres bare ved å lese bøker eller snakke om det eller for

den saks skyld ved å være flinke til å sortere søppel. Det læres aller best gjennom praktisk arbeid i naturen, estetiske verksteder og ved å være tett på alle de prosessene som foregår i naturen gjennom et år. Det læres ved å stoppe opp, tenke seg om og være nysgjerrig!

Nå i september har vi gjennomført en uke med kreative verksteder, samtaler, potet og gulrot graving, bønneverksted for barn og samling av konfirmanter i hagen. De som har deltatt i verkstedene har vært speidere, SFO ved BBU gjennom kirke - skole samarbeid, barnekoret i Brønnøy menighet, søndagsskolen. Lørdag 26. sept hadde vi en flott dag både i hagen og i kirka sammen med årets konfirmanter. Fredag 25. sept var det hagefest for alle involverte barn med familier og søndag 27. var det Høsttakkegudstjeneste i Brønnøy kirke der kunstferdige høsttakkekort, potet, gulrøtter og epler fra Evens Hage ble vist

fram i kirken. Diakon Gry leste barns bønner for naturen under takkebønnen. Vikarprest Petter Terkelsen bandt det hele sammen inn i en flott preken rundt tema død og oppstandelse/ nytt liv ... der også naturens sykluser og meningen med høsten ble tatt inn!

Til Jul, når mørket har senket seg her i nord...og vi venter og venter... blir det på ny en aktiv uke i Evens Hage. Mange overraskelser venter!!

Vi, de glade gartnere, Hanne og Vibeke er så takknemlige for at vi kan gjøre dette meningsfulle arbeidet for naturen og barna midt i den Norske kirke og i Brønnøy Menighet.

VI GIR ALT FOR EN GRØNN,GRØNNERE, GRØNNESTE MENIGHET!

KUNST I BRØNNØY KIRKE

KONFIRMANTER I HAGEN

Gaver til Velfjord kirke

Gjennom årene har Velfjord kirke mottatt forskjellige gaver fra folk i menigheten. I inventarlisten finner vi denne gangen opplysninger om de såkalte «brudestolene»:

Brudestoler

To stk. stoler – til brudepar. Materiale: Bjerk. Flatt sete av gran. Setet stoppet i en firkant med rød plysj, festet med pyntestift. Størrelse stopp 32 x 28 cm. Høyde gulv-sete 46 cm, høyde bak 104 cm. Forben og mellomstykker utsveifet i rokokkostil med rike utskjæringer i lav relieff, stilisert plantemønster. Sargforstykker med rosetter og planteskurd. Flatt rygg- og toppstykke med utskjæringer: krukke med slyngende planter. Toppstykker har rosetter og krone med kors i toppen. Bakføtter (gjennomgående) har på forsiden fra setet og oppover utskårne små rosetter. Stolene er i god stand, men noe slitt. De er malt hvite, og utskjæringer er forgylte. Sammenføyningen med tapp og trenagler. Stolene er trolig arbeidet av snekker Georg Laksfors, Laksfors i Grane. De er gitt som gave til kirken av fanejunker August Fredriksen Nevernes (f. 1876) og hustru Josefine Stue (f. 1878).

Helgelandmuseum avd. Vefsn har kommentert stolene ut fra bilde (sept. 2020): I kommentaren heter det at dette er såkalte Kjemsåsstoler. Museet i Vefsn har til sammen seks slike stoler. Stolene ble produsert av Ingebrigt Jonsen (skrives også Ingebregt Johnssen i noen kilder), født i 1824. I folketellingene er han oppført som både snekker, murer og gårdbruker på Kjemsås/Kjemsaaen gård i Vefsn. Museet vet ikke sikkert hvem som har laget stolene som nå står i Velfjord kirke, men holder muligheten åpen for at det kan være samme mann.

Brudestolene ble i sin tid forært til Velfjord kirke av August og Josefine Fredriksen, Nevernes. De bodde en periode i Mosjøen, hvor August arbeidet på infanteriets regimentskontor (IR 14). Foto: Johan Arnt Groven

Fire av stolene ved museet er hvitmalt i likhet med de i Velfjord, og to er avlutede og trehvite. De aller fleste Kjemsåsstolene ble originalt malt brune eller grønne, så de hvite er sannsynligvis oppmalt i senere tid. Museet sier det er uvisst hvor gamle stolene i Velfjord er, men de som står i Vefsn ble antagelig laget rundt 1850, altså en god del senere en rokokkoen. Men man kunne selvfølgelig produsere gjenstander i rokokkostilen når som helst. Kjemsåsstolene ble laget av bjerk, med gran i setet. Noen av museets stoler har påmonterte puter av lær/skinn.

Slekters gang

Velfjord/Tosen

DØPTE

21.06.2020
Alida Marie Nøstvik Olsen
21.06.2020
Rosey Victoria Hortilano
Thomasli
26.07.2020 Traian Loke
Strand-Tanase

DØDE

10.06.2020
Ivar Hermann Frydenlund
04.10.2020
Ågot Marie Johansen

Restaureringen av Tosen kapell

Restaureringen av Tosen kapell på Lande er straks ferdig. Kapellet har fått renovert taket som var i dårlig forfatning. Takstein hadde begynt å løsne og det var lekkasje flere steder. Kultur Compagniet som har hatt jobben, har tatt ned all takstein, skiftet ut bordtro som var rått, lagt ny underlagspapp, nye takleker og lagt tilbake den gamle takstein. Før de la på plass taksteinen ble hver enkelt stein vasket. Det er montert nye takrenner og nye beslag. Vindskier som var rått, er byttet til nye. Samtidig er hele kapellet sk-

rapet og vasket ned før det ble malt utvendig. Vinduene er tatt ut og restaurert og satt inn igjen. I tillegg blir den gamle døra som var ødelagt byttet ut med ei ny dør, i gammel stil. Under renoveringen ble det oppdaget lekkasje under kobbertaket og her ble det lagt inn ny kobber under det gamle. Spiret som hadde falt ned er ferdig restaurert og vil komme opp i løpet av oktober. Taket på uthuset ved Tosen kapell ble også renovert. Det er et godt arbeid som er utført av dyktige fagfolk.

KIRKENS NØDHJELP
actalliance

Kirkens Nødhjelp er norske menigheters egen humanitære organisasjon, og har jobbet i Libanon siden 2013. Der jobber vi med vann, sanitær, hygiene og kjønnsbasert vold. På grunn av krig i nabolandet Syria har Libanon siden 2011 opplevd en massetilstrømming av flyktninger. Størrelsen på flyktningspopulasjonen har ført til en økning av landets befolkning på 25 prosent og et enormt press på infrastruktur som vann, fast avfall og elektrisitet samt til-

Gruer seg til iskald

For å holde på varmen, bor småbarnsfamilien i et lite rom i teltet. Det var ikke fremtiden de så for seg da de flyktet fra Syria for åtte år siden.

Av: Anette Torjusen / Foto: João Sousa

Weedad Ahmad Al-Khalaf sitter utenfor teltet til familien i den lille landsbyen Mekseh i Bekaadalen i Libanon. Rett bak rager fjellene til hjemlandet Syria, en daglig påminnelse om livet som var. Landet hun måtte flykte fra for åtte år siden.

- Livet er veldig vanskelig for oss og vi bekymrer oss mye for barna våre, sier hun stille.

Tre fødsler i flyktningleiren

Før de flyktet til værutsatte Bekaa, med iskalde vintre med mye snø, bodde hun i Um El Jurayn ikke langt fra Aleppo i Syria. Krigen gjorde det farlig å bo der, så farlig at hun til slutt måtte flykte sammen med ekte mannen Mohammed Hassan Ibrahim og svigermoren Serie i 2012. Nå deler de skjebne med 70.000 andre syriske flyktninger i dalen.

Familien på tre har blitt til seks. Tre barn er født i flyktningleiren. Eldstemann Yousef ble født for fem år siden, deretter kom lillebror Aus, som er tre år, og til slutt veslejenten Talia på ett år. Alle barna våre har vokst opp her, forteller Mohammed. Noe som fyller både han og Weedad med stor sorg.

Dagene deres går med til lek, fotball og spill. Bortsett fra det så er det ikke så mye for dem å gjøre her. Ikke har de skole her heller, jeg er redd barna våre må vokse opp som analfabeter.

Vinteren er lang og kald i dalen

- Kulda og store snømasser skaper problemer for oss. Vi har ikke råd til å dekke til teltet med isolerende beskyttelse, for det er så dyrt. Derfor blir det veldig kaldt for oss, forteller Mohammed.

For å holde seg varme, bor de på ett rom.

- Der varmer vi opp, men i år er brensel en mangelvare her i dalen. Prisene på brensel øker, så det er vanskelig å fyre, forklarer han.

Fra Kirkens Nødhjelp har de fått tilgang til rent vann og hygienepakker.

Vi har rent vann her i teltet i tillegg til at vi får hygienepakker. Vi har også fått mye informasjon om hvordan vi kan ta

vare på oss selv for å unngå sykdom, sier Weedad.

De hadde fått både vann og hygieneartikler før covid-19, noe hun er veldig glad for.

- Det har vært så viktig for oss at vi har hatt tilgang til vann og såpe. Det bruker vi jo hele tiden, sier hun.

Behovene er store for rent vann og hygieneartikler, samtidig som mange trenger varme tepper som Kirkens Nødhjelp deler ut i Libanon.

Du kan være med å hjelpe familier i nød og gi dem trygghet til jul. I Libanon kjemper folk mot covid-19 i tillegg til sult, kulde og fattigdom. Eksplosjonen i Beirut har gjort flere tusen hjemløse og ødelagt mange liv. Sammen kan vi gjøre en forskjell. Vi sørger for rent vann og hygienepakker til mennesker på flukt, og hjelper dem som er rammet av eksplosjonen med varm mat og husly. Samtidig jobber vi på spreng for å forhindre spredning av covid-19.

Slik gir du årets viktigste julegave:

Vipps et valgfritt beløp til 2426.

Send GAVE på sms til 2426 og gi 250 kroner.

Gavekonto: 1594.22.87248

gjengelige offentlige tjenester, særlig i helse- og utdanningssektorene. Ifølge Lebanon Crisis Response Plan (LCRP) 2019 mangler 3 208 800 tilgang på trygt vann. Dette kan føre til alvorlige helserisikoer og eksponering for sykdom, særlig under overbefolkede leveforhold som enkle teltbosettinger og husrom av dårlig kvalitet.

vinter

Mamma Weedad Ahmad Al-Khalaf er bekymret for fremtiden til datteren Talia på ett år. Det er ingenting for dem å gjøre i flyktingleiren i Bekaa-dalen, og de har hele livet på vent.

Følg med på internett www.bronnoy.kirken.no og www.velfjord.no/kirken

AMFI
HÅNDESSTEDET

• 30 butikker
• Gratis parkering under tak
• Åpent: 10-19, lør 10-16
Coop mega 9-21, lør 9-18

Handelsstedet Forvik

- Anno 1792 -

Kaffebar • Restaurant • Overnatting

Forvikveien 169, pb.16, 8976 Vevelstad - Tlf +47 984 84 000

e-post: post@handelsstedetforvik.no

Facebook: Handelsstedet Forvik AS

norli

Nordli Brønnøysund
Storgt. 32 - Tlf. 75 01 84 20
e-post: bronnoysund@norli.no
www.helgelandlibris.no

comfort

BRØNNØYSUND RØR AS

Sjø Erlends vei 51 - Postboks 233 - 8901 Brønnøysund
Tlf. 995 20 899 - Fax. 750 21 593
e-post: bronnoysund@comfort.as

**BRØNNØYSUND
ELEKTRISKE AS**
Autorisert Elektroentreprenør

Sømnaveien 95, 8900 Brønnøysund

Telefon: 97 72 27 35

E-post: post@br-el.no

SINUS

Storgt 2 - 8900 Brønnøysund
Tlf (047) 75 00 80 00
Epost: bronnoysund@sinus247.no

Salhusletta 2, 8907 Brønnøysund
Telefon 75 01 83 00
E-post: post@celect.no
Hjemmeside: www.celect.no

Elektriker, varmepumper, el-kontroll,
termografering, renovering, nybygg,
smarthusløsninger

KUNDESERVICE

tlf. 75 11 90 00

Man-fred 0800-2000

**HELGELAND
SPAREBANK**

TUNHEIM AUTO

TLF. 975 37 404 Vevelstad
www.tunheimauto.no

Telefon: 959 44 134
Storgata 21, 8900 Brønnøysund
E-post: larsens.byraa@gmail.com
www.larsensbyraa.no

inventum
Kontor-Forum AS

Vi gjør gode arbeidsplasser enda bedre.

Tlf: 750 23 308 - Fax: 750 23 300 - post@kontorforum.no

**HELGELAND
KRAFT**

Strøm fra verdens vakreste kyst

Kundesenter
75 10 00 33

Driftsentralen
Når feil oppdages, kontakt oss
på tlf. 75 10 07 51

BYGG Tech
Sivang, Svein Eilise Nielsen
Sivang, Nighjorn Gaaubo **AS**
MNF RÅDGIVERNE INGENIØRER I BYGGETEKNOLOGI MNF

APOTEK 1
Vår kunnskap – din trygghet

COOP
Sør-Helgeland

Tlf. 75 00 96 00
8900 Brønnøysund

Vi hjelper
deg å sette
et personlig
præg på din
sute hilsen

Bilomster er viktig
når du skal ta farvel

Brønnøy Gartneri AS

Smekvikveien 5, 8907 Brønnøysund • Telefon: 75 02 21 70

G. SØRENSEN A.S

Storgt. 73 - 8900 Brønnøysund
Tlf.: 750 20 077 - epost: post@gsorensen.no
GULL - SØLV - UR - OPTIKK

EURO SKO
BRØNNØYSUND

Havnesenteret - Brønnøysund

SpareBank 1 Nord-Norge

bank • fond • forsikring • eiendomsmeiling

BENDIKSEN
ENTREPRENØR AS

www.bendiksenas.no

Besøksadresse:
Industriveien 22, 8907 Brønnøysund

VI UTFØRER:

- Graving
- Fjellarbeid
- VA arbeider
- Vei og tomte-arbeid
- Natursteinsmurer
- Molo og havne-arbeider
- Alle typer grøft

- Riving
- Skogrydding
- Tining og opp-varming
- Rørinspeksjon

- **VINTER VEDLËRHOOLD**
brøyting, strøing og bortkjøring
- **Massetransport**
- **Spesialtransport lang/tung/brei**

Mob. 97 53 94 37

Kirkeblad for Brønnøy, Velfjord/Tosen og Vevelstad menigheter

Ansvarlig redaktør:
Even Borch

Redaksjonssekretær:
Laila Henriksen

Adr: Brønnøy kirkekontor
Menighetsbladets kontonr.
4516 15 669.11

Trykk: Forretningstrykk AS, Bodø

Brønnøy kirkekontor
Storgt 10 - 8900 Brønnøysund
Telefon 75 00 95 50
Postboks 92,
8901 Brønnøysund
e-post: post@bronnøykirke.no
Vanligvis åpent:
mandag – fredag kl 0900-1500
Ekspedisjonstid
mandag-fredag kl 10.00-12.00
- ellers etter avtale
Brønnøy kirke/ kontor for
organist: tlf: 75 02 10 55

Brønnøy sokn:
Adr: Brønnøy kirkekontor
www.bronnoy.kirken.no

Ansatte:
Daglig leder/kirkegjener:
Daglig leder Laila Henriksen
tlf. 400 73 521

Diakon: Gry Netland-Ebbesen
tlf: 75 00 95 55

Kirkegjener Dagrun Bjørgan
tlf: 906 27 298

Kirkegjener/vaktmester:
Ketil Skommo, tlf. 90555882

Trosopplæringsmedarbeider
Hanne Nielsen, tlf: 97703854,
[hanie601@hotmail.com](mailto:hannie601@hotmail.com) og
Vibeke Steinholm, tlf.:94978439,
viems@online.no

Brønnøy menighetsråd
Leder: Kirsten Østergård

Brønnøy sogn kirkemusikk
postb. 92, 8901 Brønnøysund
knt.nr.: 4516.17.474.52

Velfjord og Tosen sokn
www.velfjord.no/kirken
Kirkegjener: Hanne Nielsen

Leder Velfjord/Tosen menighetsråd:
Solrun Thomassen

Brønnøy kirkelige fellesråd
(Brønnøy og Velfjord/Tosen sogn)
Adr: Brønnøy kirkekontor

Leder av fellesrådet:
Jøran Johansen, tlf. 95047019

Kirkeverge:
Jan Edgar Kristiansen,
tlf: 97 87 46 46

Sør-Helgeland prosti
Adr: Brønnøy kirkekontor

Prost:
Kristoffer Lønning Tørresen

Vevelstad sokn
Adr: Kirkekontoret,
8976 Vevelstad
tlf. kirkekontoret: 75 03 73 24
Faks kirkekontoret: 75 03 73 34

Sokneprest: Kristina Koskeveica,
tlf. 99229688,
kristina.koskeveica@bronnøykirke.no

Kirkeverge: Jan Edgar Kristiansen
tlf: 97 87 46 46
e-post: jan.kristiansen@bronnøykirke.no
Adresse: Kirkekontoret,
8976 Vevelstad
tlf. privat: 75 03 73 70 -
mobil: 994 05 315

Kirkegjener: Jack Hugo Haukland
tlf: 902 77 656

Leder Vevelstad menighetsråd:
Sigrid Vevelstad, tlf. 416 85 299

Felles

Treklovern

Felles

Gudstjenester i VEVELSTAD menighet

15.11 Vevelstad kirke kl 10:30
06.12 Vevelstad kirke kl 18:00 – Lysmesse
24.12 Vevelstad kirke kl 13:00 – Julaften
26.12 Vevelstad kirke kl 10:30

17.01 Vevelstad kirke kl 10:30
07.02 Vevelstad kirke kl 10:30
28.02 Vevelstad kirke kl 10:30
21.03 Vevelstad kirke kl 10:30

Gudstjenester i VELFJORD/TOSEN menighet

15.11 Velfjord kirke kl 16:00
06.12 Velfjord kirke kl 16:00
24.12 Velfjord kirke kl 16:00 – Julaften
26.12 Velfjord aldershjem

17.01 Velfjord kirke kl 16:00
07.02 Velfjord kirke kl 16:00
28.02 Velfjord kirke kl 16:00
21.03 Velfjord kirke kl 16:00

**Velkommen
til kirke!**

Gudstjenester i BRØNNØY menighet

22.11 Brønnøy kirke kl 11:00
29.11 Brønnøy kirke kl 11:00

06.12 Brønnøy kirke kl 18:30 – Lysmesse
13.12 Brønnøy kirke kl 11:00 – Insettelse av ny prost
20.12 Brønnøy kirke kl 11:00
24.12 Brønnøy kirke kl 14:00 – Julaften
 Brønnøy kirke kl 16:00 – Julaften
25.12 Brønnøy kirke kl 11:00

01.01 Brønnøy kirke kl 11:00 – 1.nyttårsdag
03.01 INGEN GUDSTJENESTE
10.01 Brønnøy kirke kl 11:00
17.01 Brønnøy kirke kl 11:00
24.01 Brønnøy kirke kl 11:00
31.01 Brønnøy kirke kl 11:00

07.02 Brønnøy kirke kl 11:00
14.02 Brønnøy kirke kl 11:00
21.02 Brønnøy kirke kl 11:00
28.02 Brønnøy kirke kl 11:00

07.03 Brønnøy kirke kl 11:00
14.03 Brønnøy kirke kl 11:00
21.03 Brønnøy kirke kl 11:00
28.03 Brønnøy kirke kl 11:00

Det kan bli endringer underveis. Følg med i lokalavisa eller på internett www.bronnoy.kirken.no og www.velfjord.no/kirken